

den Bestemmelse. Desuden troer jeg ogsaa, at det kan være forbunden med Vanskelighed at udføre Arbeidet i den foreslaaede Tid af otte Uger, som den ærede Landsthingsmand senere har foreslaaet forandret til tolv Uger, især da det er den samme Mand, nemlig Landsthingssecretairen, hvem det Arbeide er paalagt at udarbejde Registret baade for Landstinget og for Folkethinget. Da Landsthingssecretairen ikke selv er tilstede ved Forhandlingerne i Folkethinget, skal han altsaa for at kunne udføre dette Arbeide gennemlæse samtlige Forhandlinger i Folkethinget, men denne Gjennemlæsning udfordrer en ganske anden Nødsigtighed fra hans Side, end fra en almindelig Læser, efterjøm han tillige skal gjøre Uddrag af alle Forhandlinger. Dette kan tage en meget lang Tid, og naar vi lægge Mærke til de Vilkaar, hvorunder denne Mand er engageret, hvilke ere af den Bestaffenhed, at han ikke ubeslukkende kan anvende sin Tid til Rigsdagens Tjeneste, forekommer det mig vel strengt at fordrø, at Registret skal være udarbejdet inden 8-å 12 Ugers Forløb efter Sessionens Slutning. Jeg seer ikke hvad der opnaaes ved en saadan Bestemmelse. For at der skulde opnaaes noget Virkeligt derved, maatte der være Tale om, at Registret skulde være fuldbendt inden 8 Dage efter Sessionens Slutning, men om det bliver færdigt 8 eller 12 Uger efter Sessionen, eller kort forinden den næste Rigsdags Samling, det forekommer mig temmelig ligegyldigt; dette Sidste maa man naturligtvis holde paa. Jeg seer altsaa ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at gaae ind paa dette Forslag, ligesom jeg heller ikke troer, at det er rigtigt nu at vedtage en saadan Bestemmelse i Forretningsordten. Naar der bliver Tale om at ansætte en ny Secretair, kan det maaskee være rigtigt at træffe en ny Overenskomst i denne Henseende. Med Hensyn til Forslaget til § 3 i Tillæget, da er det en reen Redaction, der vil følge af sig selv, hvis iøvrigt Udvalgets Endringsforslag til det Forslag, der er stillet af den 5te Landsthings-

mand for 2den Kred (B. Christensen), bliver vedtaget.

Christensen: Jeg er dog nødt til at fremsføre et Par Ord med Hensyn til de Ytringer, vi nu hørte af den ærede Ordfører. Det høie Thing vil erindre, at mit Forslag gaaer ud paa, at Tidenden „redigeres af Thingets Secretair under Formandens Tilsyn og Ansvar, saaledes at den gjengiver, hvad der passerer i Møderne, saavidt muligt, tro og fuldstændig efter Stenographernes Optegnelser osv.“ Nu har den ærede Ordfører lagt Estertryk paa, at der i Udvalgets Forslag ikke staaer: „hvad der passerer i Møderne“; men at der staaer „Forhandlingerne“, og han har med en Aabenhed, hvorfor man skulder den ærede Ordfører megen Tak, sagt, at ved „Forhandlinger“ kun skulde forstaaes den egentlige Discussion og ikke Episoder, som f. Ex. den, der har været under Omtale her, og hvortil jeg ikke skal komme tilbage. Jeg troer, at det ligger i Sagens Natur og i Tingenes rette Orden, at man ønsker saavidt muligt at faae en tro Gjengivelse af, hvad der er passeret, hvad enten det kan henføres under Begrebet „Forhandlinger“, som den ærede Ordfører har udhævet, eller ikke, og jeg maa tilstaae, at jeg efter denne Udtalelse af Ordføreren troer mig opfordret, endogsaa forpligtet til specielt at anbefale min Redaction.

Naar den ærede Ordfører har formeent, at under Begrebet „Stenographernes Optegnelser“ ikke skulde forstaaes de stenographiske Optegnelser, da maa jeg tilstaae, at jeg netop har meent disse, som jeg troer meget vel senere af Stenographerne ville kunne læses, og som jeg ogsaa kan tænke mig, at man meget ofte maa kunne ønske sig at kunne høre tilbage til fremfor til den efterfølgende Redaction. Det af mig brugte Udtryk er ampletere og indbefatter begge Dele og er derfor, saavidt jeg formener, altsaa baade bedre i Realiteten og fuldkommen correct.